

Wtorek, 10 września 2013 r.

- można zapewnić wszystkie potrzebne usługi,
- usługi są świadczone najniższym możliwym kosztem,
- świadczone usługi mają wysoką jakość;

29. zauważa ponadto, że wspomniane sprawozdanie powinno zawierać drobiazgowie porównanie opłacalności usług tłumaczeń ustnych świadczonych w Parlamencie z takimi usługami świadczonymi w Radzie i Komisji oraz porównanie rzeczywistych kosztów usług tłumaczeń ustnych w tych trzech instytucjach z kosztami tych usług w okresie referencyjnym objętym kontrolą;

30. nalega ponadto, by Parlament w pierwszej kolejności zajął się kwestią znacznej liczby przypadków późnego odwoływania oraz zwraca się do Prezydium o przedstawienie szczegółowego planu działania w celu obniżenia tej liczby;

31. powtarza, że współpraca międzyinstytucjonalna jest niezbędna, aby prowadzić wymianę najlepszych praktyk, które sprzyjają wydajności i umożliwiają oszczędności; uznaje, że należy usprawnić współpracę międzyinstytucjonalną w dziedzinie tłumaczenia ustnego; apeluje o przeprowadzenie kompleksowego przeglądu, który powinien skupiać się przede wszystkim na bardziej wydajnym dzieleniu się dostępnymi zasobami przez wszystkie instytucje oraz na konkretnych działaniach w dziedzinie tłumaczenia ustnego świadczonego przez podmioty zewnętrzne;

32. podkreśla znaczenie oprogramowania komputerowego jako narzędzia zarządzania oraz domaga się przeznaczania większych środków na ten cel w przyszłorocznym budżecie; zauważa, że można uzyskać większą wydajność, jeśli udostępni się służbom administracyjnym Parlamentu właściwe informacje dotyczące zarządzania; uważa za godne ubolewania, że niektóre DG nadal odnotowują opóźnienia we wprowadzaniu dostępnego oprogramowania, pomimo udoskonaleń w branży komputerowej od 2010 r.;

33. apeluje do właściwych służb o ocenę tego, czy znaczne podniesienie wydajności w dziedzinie tłumaczenia ustnego może być użytecznym przykładem dla innych DG;

o
o o

34. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0348

Hazard online na rynku wewnętrznym

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 września 2013 r. w sprawie gier hazardowych oferowanych w internecie w obrębie rynku wewnętrznego (2012/2322(INI))

(2016/C 093/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 października 2012 r. zatytułowany „W stronę kompleksowych europejskich ram dla hazardu online” (COM(2012)0596),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 stycznia 2011 r. zatytułowany „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu” (COM(2011)0012),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie ustawiania wyników meczów i korupcji w sporcie ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0098.

Wtorek, 10 września 2013 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie europejskiego wymiaru sportu ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie gier hazardowych oferowanych w internecie w obrębie rynku wewnętrznego ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie uczciwości gier hazardowych online ⁽³⁾,
 - uwzględniając deklarację nikozyjską z dnia 20 września 2012 r. w sprawie walki z ustawianiem wyników sportowych,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 10 grudnia 2010 r. oraz sprawozdania francuskiej, szwedzkiej, hiszpańskiej i węgierskiej prezydencji z postępu prac dotyczących ram prawnych w zakresie gier losowych i zakładów w państwach członkowskich UE,
 - uwzględniając działanie przygotowawcze zatytułowane „Europejskie partnerstwa na rzecz sportu”, a w szczególności zbiór projektów koncentrujących się na zapobieganiu przypadkom ustawiania wyników zawodów sportowych dzięki edukowaniu i informowaniu odpowiednich podmiotów,
 - uwzględniając art. 51, 52 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając Protokół w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, załączony do TFUE,
 - uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z którym w przypadku organizacji gier losowych Trybunał uznaje w szczególności ochronę konsumentów oraz zapobieganie oszustwom i procederowi zachęcania do nadmiernego wydawania pieniędzy na gry, a także ogólną potrzebę zachowania porządku publicznego za przyczyny związane z nadrzędnym interesem ogólnym, które mogą uzasadniać ograniczenie swobody świadczenia usług ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 22 maja 2012 r.,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinie Komisji Kultury i Edukacji oraz Komisji Prawnej (A7-0218/2013),
- A. mając na uwadze, że hazard nie jest zwykłą działalnością gospodarczą ze względu na jego potencjalnie negatywny wpływ na zdrowie i na społeczeństwo, który obejmuje: uzależnienie od hazardu, którego skutki i koszty trudno ocenić, przestępczość zorganizowaną, pranie pieniędzy oraz ustawianie wyników zawodów sportowych; mając na uwadze, że hazard online może wiązać się z większym ryzykiem uzależnienia niż tradycyjny hazard oferowany poza internetem ze względu między innymi na łatwiejszy dostęp oraz brak kontroli społecznej, jednak niezbędne są dalsze badania i dane w tym zakresie; zauważa na tej podstawie, że określone reguły rynku wewnętrznego, w tym swoboda przedsiębiorczości oraz swoboda świadczenia usług, a także zasada wzajemnego uznawania, nie uniemożliwiają państwom członkowskim określenia własnych dodatkowych środków służących ochronie graczy;
- B. mając na uwadze, że art. 35 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ustanawia obowiązek ochrony ludzkiego zdrowia przy określaniu i realizowaniu wszystkich polityk i działań Unii;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0025.

⁽²⁾ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 35.

⁽³⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 30.

⁽⁴⁾ Zob. sprawa C 275/92 Schindler, pkt 57–60; sprawa C 124/97 Läära i in., pkt 32 i 33; sprawa C-67/98 Zenatti, pkt 30 i 31; sprawa C-243/01 Gambelli i in., pkt 67; sprawa C-42/07 Liga Portuguesa, pkt 56; sprawy połączone C 316/07, C 358/07 do C 360/07, C 409/07 i C 410/07, Markus Stoß i in., pkt 74; sprawa C 212/08, Zeturf Ltd, pkt 38; sprawa C-72/10 Costa, pkt 71; sprawa C 176/11 Hit Larix, pkt 15; sprawy połączone C 186/11 i C 209/11 Stanleybet i in., pkt 44.

Wtorek, 10 września 2013 r.

- C. mając na uwadze, że art. 169 TFUE zobowiązuje UE do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów;
- D. mając na uwadze, że ze względu na szczególny charakter sektora hazardu online ochrona zdrowia ludzkiego i konsumentów powinna stanowić naczelną zasadę, jaką należy kierować się w zaleceniach na poziomie unijnym oraz w przepisach krajowych;
- E. mając na uwadze, że – z należyтым uwzględnieniem zasady pomocniczości – państwa członkowskie mają prawo decydować o sposobie organizacji i regulacji usług hazardowych online zgodnie z własnymi wartościami i wytyczonymi celami interesu ogólnego oraz z zachowaniem zasad prawa unijnego;
- F. mając na uwadze, że ze względu na szczególny charakter świadczenia usług hazardowych online oraz zgodnie z zasadą pomocniczości dostarczanie tych usług nie podlega regulacji sektorowej na szczeblu UE i jest wyłączone z zakresu dyrektywy usługowej i dyrektywy w sprawie praw konsumentów, lecz mimo to pozostaje objęte szeregami aktów ustawodawczych prawa wtórnego UE, takich jak dyrektywa o ochronie danych, dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej i dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych;
- G. mając na uwadze, że sektor hazardu online różni się od pozostałych rynków z powodu zagrożeń związanych z ochroną konsumentów i zwalczaniem zorganizowanej przestępczości, co niejednokrotnie stwierdził Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- H. mając na uwadze, że Trybunał Sprawiedliwości potwierdził, iż oferowanie gier losowych lub hazardowych stanowi działalność gospodarczą o szczególnym charakterze, który może uzasadniać ograniczenia podyktowane nadrzędnymi względami interesu publicznego, takimi jak ochrona konsumentów, zapobieganie oszustwom, przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz zachowanie porządku publicznego i zdrowia publicznego; mając na uwadze, że wszelkie ograniczenia nakładane na tę działalność muszą być zgodne z tymi ustanowionymi w TFUE, tzn. muszą być proporcjonalne do zamierzonych celów i nie mogą być dyskryminujące;
- I. mając na uwadze, że państwa członkowskie – teraz bardziej niż kiedykolwiek w przeszłości – dzielają powszechne zaniepokojenie negatywnym wpływem nielegalnego hazardu online na szczeblu krajowym na ich społeczeństwa i gospodarki, a ich obawy dotyczą głównie ochrony nieletnich i szczególnie narażonych członków społeczeństwa oraz przeciwdziałania uzależnieniu, przestępczości i oszustwom podatkowym;
- J. mając na uwadze, że transgraniczny charakter hazardu online, istniejące zagrożenia, jeśli chodzi o ochronę konsumentów, zapobieganie oszustwom i egzekwowanie prawa w zakresie nielegalnej działalności, takiej jak pranie pieniędzy i ustawianie wyników zawodów sportowych, a także konieczność zwalczania nielegalnej działalności związanej z hazardem wymagają lepszego skoordynowanych działań pomiędzy państwami członkowskimi i na szczeblu UE;
- K. mając na uwadze, że zasadnicze znaczenie ma wprowadzenie mechanizmów kontroli zawodów sportowych i przepływów finansowych obok mechanizmów nadzorczych;
- L. mając na uwadze, że obecnie potrzebny jest wszechstronny przegląd sektora hazardu online pod względem informacji i danych dotyczących oferty krajowej i transgranicznej, wewnętrznej i globalnej, autoryzowanej i nieautoryzowanej;
- M. mając na uwadze, że forma reklamy hazardu online jest w państwach członkowskich regulowana w różny sposób lub nie jest regulowana w ogóle;

Szczególny charakter sektora hazardu online a ochrona konsumentów

1. uważa, że w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów, w szczególności konsumentów najbardziej narażonych, uczciwa i legalna oferta usług hazardowych określonych przez każde państwo członkowskie zgodnie z prawem Unii mogłaby zmniejszyć koszty społeczne i szkodliwe skutki działalności hazardowej;
2. ostrzega, że hazard może prowadzić do groźnego uzależnienia, w związku z czym należałoby zająć się tą kwestią w każdym wniosku ustawodawczym, ze względu zarówno na konsumentów;

Wtorek, 10 września 2013 r.

3. apeluje do Komisji i państw członkowskich o podjęcie działań w celu zwalczania nielegalnych usług hazardowych oferowanych z terytorium tych państw; nalega w związku z tym na Komisję, by w planowanych zaleceniach dotyczących ochrony konsumentów i reklamy zwróciła się do państw członkowskich o przyjęcie środków egzekucyjnych wobec ofert nielegalnych usług hazardowych;

4. uważa, że istnieje niebezpieczny związek między poważnymi trudnościami ekonomicznymi a wysokim poziomem hazardu; zwraca uwagę, że obecny wyjątkowo trudny klimat społeczny i gospodarczy przyczynił się do ogromnego rozpowszechnienia się hazardu, zwłaszcza wśród najuboższych warstw społeczeństwa, a zatem uważa, że konieczne jest uważne i ciągłe monitorowanie poziomu uzależnienia od hazardu i problematycznych zachowań hazardowych;

5. stwierdza, że hazard online to jedna z form komercyjnego wykorzystania sportu oraz że – wobec stałego wzrostu sektora hazardu online dzięki nadążaniu za innowacjami technicznymi – państwa członkowskie mają trudności z kontrolowaniem tego sektora ze względu na specyfikę internetu, która stwarza ryzyko naruszenia praw konsumentów i poddania sektora dochodzeniom w kontekście walki z przestępczością zorganizowaną;

6. podkreśla, że bez względu na to, w jaki sposób państwa członkowskie decydują się organizować i regulować oferty usług hazardowych online na szczeblu krajowym, trzeba zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i konsumentów; apeluje do Komisji, aby nadal badała środki na szczeblu UE służące ochronie najbardziej narażonych konsumentów, w tym sformalizowaną współpracę między organami regulacyjnymi w państwach członkowskich; podkreśla, że grupa ekspertów powinna dopilnować tego, by osoby niepełnoletnie nie miały dostępu do usług hazardowych online; zachęca państwa członkowskie do zobowiązania operatorów posiadających licencję danego państwa członkowskiego do umieszczania logo, znaku zaufania organu regulacyjnego w widocznym stałym miejscu na stronie internetowej operatora;

7. zwraca się do Komisji, by zbadała, jakie działania można podjąć w celu uniemożliwienia przedsiębiorstwom z siedzibą w jednym państwie członkowskim obrotu usługami hazardowymi online, na przykład za pośrednictwem telewizji satelitarnej lub kampanii reklamowych, w innym państwie członkowskim, w którym przedsiębiorstwa te nie posiadają licencji na oferowanie takich usług;

8. domaga się, by operatorzy byli zobowiązani do eksponowania jasnych, wyraźnych i dobrze widocznych ostrzeżeń skierowanych do nieletnich, że uprawianie przez nich hazardu online jest nielegalne;

9. uważa, że należy zadbać o to, aby osoby w trudnej sytuacji socjalnej nie pogarszały jeszcze bardziej swoich warunków egzystencji w wyniku uprawiania hazardu;

10. jest przekonany, że do oszacowania zakresu uzależnienia od hazardu oraz zagrożenia związanego z poszczególnymi formami hazardu potrzebne są dodatkowe badania i dane; wzywa wszystkie państwa członkowskie i Komisję do prowadzenia w skoordynowany sposób dalszych analiz, aby zrozumieć problematyczne zachowania hazardowe; zauważa, że operatorzy gier hazardowych mają obowiązek przyczynić do zapobiegania uzależnieniu do hazardu;

11. wzywa Komisję, aby we współpracy z państwami członkowskimi – w stosownych przypadkach za pośrednictwem grupy ekspertów – zbadała możliwość interoperacyjności na szczeblu UE krajowych rejestrów samowykluczenia obejmujących między innymi samowykluczenie, osobiste straty i ograniczenia czasowe i dostępnych dla organów krajowych i licencjonowanych operatorów gier hazardowych, tak aby każdy klient, który postanowił zamknąć sobie dostęp do jednego operatora gier hazardowych lub przekroczył ograniczenia hazardowe, mógł automatycznie zrezygnować z usług wszystkich innych licencjonowanych operatorów gier hazardowych; podkreśla fakt, że wszelkie mechanizmy wymiany danych osobowych problematycznych graczy muszą podlegać rygorystycznym przepisom ochrony danych; podkreśla znaczenie, jakie ma praca grupy ekspertów na rzecz ochrony obywateli przed uzależnieniem od hazardu; podkreśla, że w celu uświadomienia konsumentom ich własnej aktywności na polu hazardu rejestr powinien przed rozpoczęciem gry wyświetlać konsumentowi wszystkie informacje związane z jego udziałem w grach hazardowych w przeszłości;

Wtorek, 10 września 2013 r.

12. zaleca jasne rozróżnienie między działalnością hazardową a innymi formami rozrywki oferowanymi online; usługi posiadające charakterystyczne cechy hazardu muszą być objęte odpowiednimi przepisami dotyczącymi hazardu, a w ramach ich świadczenia należy bezwzględnie stosować mechanizmy weryfikacji wieku i tożsamości;

13. zauważa, iż inicjatywy samoregulujące mogą w znacznej mierze pomóc w określaniu treści wspólnych norm; potwierdza swój pogląd, że w dziedzinie tak delikatnej jak hazard samoregulacja może być jedynie uzupełnieniem prawa krajowego, ale nie może go zastąpić;

14. wzywa Komisję, by rozważyła wprowadzenie obowiązkowej kontroli tożsamości stron trzecich w celu wykluczenia z gry osób niepełnoletnich lub osób używających fałszywej tożsamości; sugeruje, że kontrola ta mogłaby polegać między innymi na sprawdzeniu numeru ubezpieczenia społecznego, danych konta bankowego lub niepowtarzalnego identyfikatora i zauważa, że taka identyfikacja powinna mieć miejsce przed rozpoczęciem jakichkolwiek działań hazardowych;

15. uważa, że należy zapewnić większe bezpieczeństwo oprogramowania używanego do usług hazardowych online oraz ustalić wspólne minimalne wymogi w zakresie certyfikacji, aby zapewnić stosowanie jednakowych parametrów i standardów;

16. mając na uwadze gwałtowny rozwój środowiska online, zwraca uwagę na konieczność opracowania skutecznych metod nadzoru nad zakładami, ale podkreśla również znaczenie ochrony danych osobowych użytkowników przed nadużyciami;

17. uważa, że wspólne normy w zakresie hazardu online powinny ustalać prawa i obowiązki zarówno usługodawcy, jak i konsumenta, a także zapewniać obywatelom i konsumentom wysoki poziom ochrony, zwłaszcza nieletnim i innym najbardziej narażonym osobom, oraz zapobiegać wprowadzającej w błąd i nadmiernej reklamie; zachęca europejskie stowarzyszenia operatorów gier hazardowych do opracowania i przyjęcia samoregulacyjnych kodeksów postępowania;

18. wzywa Komisję, aby w zaleceniach przewidziała obowiązek aktywnego promowania przez operatorów gier hazardowych stosowania samoograniczeń w momencie rejestracji oraz w przypadku powtarzających się przegranych;

19. zaleca wprowadzenie jednolitych ogólnoeuropejskich wspólnych norm bezpieczeństwa w zakresie identyfikacji elektronicznej i transgranicznych usług e-weryfikacji; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący dyrektywy w sprawie elektronicznej identyfikacji i uwierzytelniania, która pozwoli na interoperacyjność krajowych systemów identyfikacji elektronicznej, jeżeli takie istnieją; postuluje w związku z tym usprawnienie procedur rejestracji i identyfikacji oraz poprawienie ich skuteczności, głównie po to, aby zapewnić skuteczne mechanizmy identyfikacji i uniemożliwić posiadanie przez jednego gracza wielu kont oraz zapobiegać dostępowi niepełnoletnich użytkowników do stron internetowych oferujących hazard online; zaleca wymianę między państwami członkowskimi najlepszych praktyk w zakresie środków egzekucyjnych, takich jak sporządzanie czarnych i białych list nielegalnych stron internetowych oferujących usługi hazardowe, określenie wspólnie bezpiecznych i możliwych do przesłania metod płatności oraz rozważenie możliwości blokowania transakcji finansowych, aby chronić konsumentów przed nielegalnymi operatorami;

20. wzywa państwa członkowskie i operatorów do promowania odpowiedzialnego reklamowania hazardu online; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą przyjęcia zalecenia w sprawie odpowiedzialnego reklamowania hazardu; zwraca się do Komisji o uwzględnienie wspólnych minimalnych norm gwarantujących wystarczającą ochronę najbardziej narażonych konsumentów; zaleca, żeby reklama była odpowiedzialna, zawierała wyraźne ostrzeżenia o zagrożeniu uzależnieniem od hazardu oraz aby nie była nadmierna ani eksponowana w treściach skierowanych konkretnie do nieletnich lub tam, gdzie istnieje wyższe ryzyko dotarcia do nieletnich, jak ma to miejsce zwłaszcza w przypadku reklamy w mediach społecznościowych;

21. wzywa do określenia i realizacji działań mających na celu wyrobienie i wzmocnienie u dzieci i młodzieży umiejętności cyfrowych; uważa, że wprowadzenie szkolnych kursów skierowanych do młodzieży i poświęconych rozsądnemu korzystaniu z internetu mogłoby pomóc użytkownikom skuteczniej chronić się przed uzależnieniem od usług hazardowych online;

Wtorek, 10 września 2013 r.

22. podkreśla istotną rolę edukacji, poradnictwa i rodziców w uświadamianiu problematyki i konsekwencji hazardu online u nieletnich;
23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia skutecznych środków w celu podniesienia poziomu wiedzy, szczególnie młodych ludzi, o zagrożeniu uzależnieniem od hazardu;
24. postuluje, aby społecznie odpowiedzialne reklamowanie hazardu online było dozwolone jedynie w przypadku legalnych produktów hazardowych; uważa, że w żadnym przypadku nie powinno być dozwolone reklamowanie usług hazardowych online, w którym przedstawia się wyolbrzymione prawdopodobieństwo wygranej, co stwarza złudne wrażenie, że hazard stanowi rozsądną strategię poprawy sytuacji finansowej jednostki; wyraża przekonanie, że reklama powinna zawierać jasne informacje dotyczące konsekwencji uzależnienia od hazardu;
25. podkreśla, że zdefiniowanie nieszkodliwej formy reklamy i zasad jej upowszechniania ma kluczowe znaczenie dla zapobiegania hazardowi wśród osób poniżej 18 roku życia, a także zwalczania problematycznych zachowań hazardowych i uzależnienia od hazardu;
26. podkreśla, że środki ochrony konsumentów należy stosować w połączeniu z prewencyjnymi i zaradczymi środkami egzekucyjnymi w celu zmniejszenia styczeńności obywateli z operatorami nieposiadającymi stosownych zezwoleń; podkreśla znaczenie wspólnego opracowania definicji legalnych operatorów usług hazardowych, aby państwa członkowskie, zgodnie z prawem UE, wydawały zezwolenia tylko tym operatorom, którzy spełniają co najmniej poniższe kryteria, a tym samym uznawani są za legalnych operatorów:
- a) operator musi posiadać licencję uprawniającą do prowadzenia działalności w państwie członkowskim gracza;
 - b) operator nie został uznany za nielegalnego operatora na mocy prawa obowiązującego w jakimkolwiek innym państwie członkowskim;
27. uważa, że gracz musi być zobowiązany podczas procedury rejestracji do samodzielnego określenia i zdefiniowania maksymalnego limitu przegranych w danym okresie czasu; jako minimalny wymóg opcja ta powinna się znajdować w grach o wysokiej częstotliwości;

Zgodność z prawem UE

28. podkreśla, że z jednej strony operatorzy oferujący gry hazardowe online powinni w każdych okolicznościach przestrzegać krajowych przepisów państw członkowskich, w których działają, a z drugiej strony państwa członkowskie powinny zachować prawo do nakładania ograniczeń, jakie uznają za niezbędne i uzasadnione do przeciwdziałania nielegalnemu hazardowi online, w celu wdrażania przepisów krajowych i uniemożliwienia nielegalnym operatorom dostępu do rynku;
29. uznaje, że zgodnie z zasadą pomocniczości państwa członkowskie mają prawo określić, w jaki sposób oferta usług hazardowych online ma być zorganizowana i regulowana na szczeblu krajowym, jak również prawo do egzekwowania wszelkich środków, jakie uznają za niezbędne do zwalczania nielegalnych usług hazardowych, z zachowaniem podstawowych zasad Traktatu UE; uznaje, że takie przepisy muszą być proporcjonalne, spójne, przejrzyste i niedyskryminujące; zauważa potrzebę zapewnienia spójniejszej polityki UE w celu uwzględnienia transgranicznego charakteru hazardu online;
30. zauważa, że Komisja skierowała do kilku państw członkowskich pisma z prośbą o udzielenie szczegółowych informacji na temat obowiązujących w tych państwach przepisów w zakresie hazardu; wzywa Komisję do kontynuacji dialogu z państwami członkowskimi; odnotowuje działania Komisji dotyczące przypadków uchybienia zobowiązaniom i skarg wniesionych przeciwko niektórym państwom członkowskim; wzywa Komisję do dalszego monitorowania i egzekwowania zgodności krajowych przepisów i praktyk z prawem UE oraz – we współpracy z państwami członkowskimi – do wszczynania postępowań o uchybienie zobowiązaniom przeciwko tym państwom członkowskim, co do których zachodzi podejrzenie naruszenia prawa UE; szanuje decyzję państw członkowskich w zakresie ustanawiania monopolu w tej branży, pod warunkiem że zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości podlegają one rygorystycznej kontroli państwa i zapewniają szczególnie wysoki poziom ochrony konsumentów, że ich działalność jest zgodna z celami interesu ogólnego oraz że w konsekwentny sposób ograniczają możliwości hazardu;

Wtorek, 10 września 2013 r.

31. wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz grupę ekspertów ds. usług hazardowych do opracowania skoordynowanych środków i strategii, obejmujących wymianę najlepszych praktyk, w celu badania i zwalczania zjawiska unikania opodatkowania przez upoważnionych operatorów, którzy świadczą usługi hazardowe online na rynku UE, ale mają swoją siedzibę w rajach podatkowych na terytorium UE lub poza nim;

32. zauważa zagrożenia, jakie może stwarzać dostęp konsumentów do nielegalnych usług hazardowych online; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w ramach pracy grupy ekspertów ds. usług hazardowych omówiły koszty społeczne zezwolenia na regulowaną działalność hazardową w porównaniu ze szkodliwymi skutkami korzystania przez konsumentów z usług nielegalnych operatorów;

33. podkreśla, że te państwa członkowskie, które decydują się na otwarcie swojego sektora hazardu online muszą przewidzieć przejrzyste i pewne pod względem prawa procedury składania wniosków o licencję oparte na obiektywnych i niedyskryminujących kryteriach, w pełnej zgodności z prawem UE i przy zapewnieniu wystarczającej i rygorystycznej ochrony obywateli i konsumentów;

Współpraca administracyjna

34. wzywa grupę ekspertów ds. usług hazardowych i Komisję do ułatwienia, na ile jest to możliwe, przepływu danych między organami regulacyjnymi w państwach członkowskich, aby umożliwić wymianę najlepszych praktyk i informacji, co ułatwi stworzenie wspólnego systemu identyfikacji graczy, egzekwowanie środków wobec nielegalnych operatorów, zwiększenie ochrony konsumentów, odpowiedzialne reklamowanie, opracowanie białych i czarnych list, zapobieganie ustawianiu wyników zawodów sportowych oraz wprowadzenie mechanizmów samowykluczenia obejmujących między innymi osobiste ograniczenia czasu i środków pieniężnych, które miałyby zastosowanie w całej UE; wzywa Komisję, by umożliwiła grupie ekspertów korzystanie podczas pracy w jak najszerszym zakresie z wiedzy specjalistycznej, nakłania państwa członkowskie do wznowienia dialogu na temat usług hazardowych online na forum grupy roboczej Rady ds. przedsiębiorczości i usług;

35. wzywa Komisję, aby do grup ekspertów oraz do konsultacji zawsze powoływała specjalistów w dziedzinie problematycznych zachowań hazardowych i hazardu patologicznego;

36. jest zdania, że należy nasilić na poziomie europejskim współpracę i wymianę najlepszych praktyk pomiędzy krajowymi ekspertami w zakresie spraw socjalnych i zdrowia, specjalizującymi się w dziedzinie hazardu patologicznego oraz problematycznych zachowań hazardowych;

37. podkreśla, że o ile sprawna wymiana informacji między organami ścigania ma istotne znaczenie dla skutecznego egzekwowania prawa, to przeciwdziałanie ustawianiu wyników zawodów sportowych musi odbywać się zgodnie z krajowymi i unijnymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi w zakresie ochrony danych;

38. zachęca państwa członkowskie, aby w ramach grupy ekspertów współpracowały ściśle z Komisją i wzajemnie ze sobą w celu skoordynowania działań mających na celu przeciwdziałanie bezprawnemu świadczeniu transgranicznych usług hazardowych oraz wdrożenie planu działania zawartego w komunikacie Komisji w sprawie hazardu online;

39. uznaje, że współpraca między państwami członkowskimi ma zasadnicze znaczenie, ale podkreśla, że bardzo ważna jest również ścisła współpraca grup ekspertów ds. hazardu ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, w tym z branżą hazardową i z organizacjami konsumentów;

40. podkreśla znaczenie, jakie ma praca grupy ekspertów na rzecz bardziej przejrzystych i uproszczonych procedur eliminujących zbędne obciążenia administracyjne państw członkowskich, które mogą niepotrzebnie zwiększać koszty działalności legalnych operatorów online w krajach decydujących się otworzyć swoje rynki; zauważa, że usunięcie obciążeń administracyjnych nie może odbywać się kosztem ochrony konsumentów;

41. uważa, że należy podjąć działania zmierzające do zbliżenia krajowych systemów podatkowych dotyczących usług hazardowych, aby uniknąć sytuacji, gdy nieproporcjonalne ulgi podatkowe przyczyniają się do rozprzestrzeniania się i koncentracji usług hazardowych online;

Wtorek, 10 września 2013 r.

42. zachęca krajowe organy regulacyjne w tych państwach członkowskich, które postanowiły wprowadzić systemy licencjonowania, do wymiany najlepszych praktyk, które ułatwiłyby stosowanie krajowych licencji na usługi hazardowe, w tym technicznych standardów dotyczących sprzętu do gier; zachęca właściwe krajowe organy regulacyjne do zezwalania na działanie przedsiębiorstwa hazardowego w ich jurysdykcji jedynie wtedy, gdy to przedsiębiorstwo nie działa z naruszeniem prawa w innym państwie członkowskim, którego przepisy nie zostały uznane przez Trybunał Sprawiedliwości za niezgodne;

Pranie pieniędzy

43. wskazuje na fakt, że hazard online odbywa się w otoczeniu bezgotówkowym oraz że – z uwagi na zależność od dostawców usług finansowych będących stroną trzecią – potrzebne są dodatkowe zabezpieczenia przed praniem pieniędzy; podkreśla konieczność ścisłej współpracy między krajowymi organami ds. hazardu, policją krajową i krajowymi organami ścigania na rzecz zapobiegania działalności przestępczej;

44. wzywa Komisję, państwa członkowskie i grupę ekspertów do pojęcia skutecznych działań przeciwko praniu pieniędzy; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje wniosek w sprawie rozszerzenia zakresu przepisów dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy i objęcia nimi wszystkich rodzajów hazardu oraz wzywa właściwe organy krajowe do zadbania o to, by wszelkie transakcje, co do których istnieje podejrzenie, że mogą być powiązane z praniem pieniędzy lub inną działalnością przestępczą były zgłaszane zgodnie z tą dyrektywą;

45. wzywa Radę do szybkiego i ambitnego kontynuowania negocjacji w sprawie wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (COM(2013)0045), aby rozwiązać problem wszystkich rodzajów hazardu, w tym hazardu online, i zapobiec wykorzystywaniu działalności w zakresie zawierania zakładów sportowych online przez środowisko przestępcze w celu prania pieniędzy;

46. podkreśla, że solidny system rejestracji i jednoznaczny system weryfikacji to kluczowe narzędzia służące zapobieganiu nadużyciom związanym z hazardem online, takim jak pranie pieniędzy; zauważa, że do weryfikacji tożsamości można wykorzystać już istniejące i rozwijające się struktury online, takie jak systemy weryfikacji online stosowane przez banki i do obsługi kart kredytowych;

47. jest zdania, że wszystkie przedsiębiorstwa oferujące usługi hazardowe online na terenie UE muszą być zarejestrowane jako legalne podmioty w UE;

48. podkreśla, że wszystkie państwa członkowskie muszą określić i wyznaczyć odpowiedni organ publiczny odpowiedzialny za monitorowanie hazardu online; podkreśla, że organ ten będzie także upoważniony do interwencji, jeśli pojawi się jakikolwiek podejrzenie rodzaju hazardu online; przedsiębiorstwa hazardowe powinny także spełniać wymóg informowania organu o wszelkiej podejrzanym działalności hazardowej;

Uczciwość w sporcie

49. podkreśla, że z uwagi na ponadnarodowy charakter zjawiska ustawiania wyników zawodów sportowych zwalczanie go wymaga skuteczniejszej współpracy między wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, w tym organami publicznymi, organami ścigania, branżą sportową, operatorami usług hazardowych, organami regulacyjnymi ds. hazardu, sportowcami i sponsorami, a jednocześnie należy kłaść nacisk na działania edukacyjne i prewencyjne w tym zakresie; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje niedawne działania przygotowawcze Komisji w 2012 r. wspierające ponadnarodowe projekty edukacyjne mające na celu zwalczanie ustawiania wyników zawodów sportowych; zauważa, że ustawianie wyników zawodów sportowych występuje na rynkach hazardowych zarówno online, jak i poza internetem oraz że w większości przypadków ustawianie wyników zawodów sportowych związane z zakładami sportowymi online odbywa się za pośrednictwem operatorów usług hazardowych działających na nieregulowanych rynkach poza UE;

50. wzywa do przyjęcia – w ramach inicjatywy na rzecz samoregulacji – kodeksu postępowania obejmującego powszechny zakaz obstawiania własnych meczów lub wydarzeń przez wszystkich uczestników (w szczególności graczy, trenerów, sędziów, pracowników medycznych i technicznych, właścicieli i menedżerów klubów) zaangażowanych w wydarzenia sportowe, którzy mogą mieć bezpośredni wpływ na wynik; w tym kontekście podkreśla również potrzebę bezwzględnych i wiarygodnych systemów weryfikacji wieku i tożsamości na szczeblu państw członkowskich; apeluje do organizacji sportowych, by za pomocą kampanii edukacyjnych i kodeksów postępowania uświadamiały sportowcom od najmłodszych lat, a także sędziom i działaczom nielegalny charakter manipulowania wynikami zawodów sportowych;

Wtorek, 10 września 2013 r.

51. dostrzega, że wysiłki podejmowane w celu zwalczania uczestnictwa organizacji sportowych w nieuczciwej działalności, takiej jak ustawianie wyników zawodów sportowych czy pranie pieniędzy, których wyrazem są kodeksy postępowania, muszą być kierowane do wszystkich zainteresowanych stron (działaczy, właścicieli, menedżerów, pośredników, graczy, sędziów i sponsorów) oraz do wszystkich organizacji (klubów, lig, federacji itp.);

52. wzywa państwa członkowskie, aby bardziej priorytetowo traktowały zapobieganie korupcji w sporcie i podkreśla potrzebę większego nacisku na skuteczne egzekwowanie prawa w tym zakresie; wzywa do przyjęcia na szczeblu krajowym skutecznych środków zapobiegania konfliktom interesów, zwłaszcza poprzez niedopuszczanie do sytuacji, w której podmioty z kręgów sportowych obstawiają wyniki zawodów, w które są zaangażowane; wzywa wszystkie organy zarządzające sportem do zobowiązania się do stosowania dobrych wzorców zarządzania w celu zmniejszenia ryzyka stania się ofiarą procederu ustawiania wyników zawodów sportowych; apeluje w związku z tym do Komisji, aby uwzględniła prace Rady Europy analizujące zagrożenia wynikające z niektórych rodzajów zakładów i oceniła możliwe zagrożenia powodowane przez zakłady cząstkowe umożliwiające obstawianie niektórych wyników w czasie trwania zawodów, oraz aby podjęła stosowne działania;

53. wzywa federacje sportowe i operatorów usług hazardowych do uwzględnienia w kodeksie postępowania zakazu zawierania zakładów na tzw. zdarzenia negatywne, takie jak żółte kartki, rzuty karne lub rzuty wolne podczas meczu lub imprezy sportowej; wzywa państwa członkowskie i operatorów usług hazardowych do wprowadzenia zakazu wszelkich form obstawiania wydarzeń sportowych na żywo, gdyż okazały się one nader podatne na ustawianie wyników zawodów sportowych i stanowią tym samym zagrożenie dla uczciwości w sporcie;

54. wzywa do wprowadzenia obowiązku współpracy i wymiany informacji na szczeblu krajowym i europejskim między organami sportowymi, organami publicznymi, Europelem i Eurojustem na temat podejrzanej działalności w celu zwalczania transgranicznej działalności przestępczej związanej z hazardem online;

55. z zadowoleniem przyjmuje, iż Komisja zamierza promować szerszą wymianę dobrych praktyk w zakresie walki z ustawianiem wyników wydarzeń sportowych; podkreśla znaczenie wsparcia Unii Europejskiej dla trwających w Radzie Europy prac na rzecz wynegocjowania międzynarodowej konwencji w sprawie ochrony i promowania uczciwości w sporcie; podkreśla, że ustawianie wyników zawodów sportowych nie zawsze jest związane z zakładami sportowymi oraz że ten aspekt ustawiania wyników, niezwiązany z zakładami, ale także stanowiący zagrożenie dla uczciwości w sporcie, również wymaga uwagi; podkreśla potrzebę wzmocnienia współpracy na szczeblu unijnym i globalnym w walce z ustawianiem wyników zawodów sportowych; wzywa Komisję do objęcia przywództwa w zakresie tworzenia globalnej platformy wymiany informacji i najlepszych praktyk oraz koordynowania wspólnych działań prewencyjnych i wykonawczych między organami regulacyjnymi, organizacjami sportowymi, policją, organami sądowymi oraz operatorami usług hazardowych;

56. uważa, że spójna polityka w zakresie sankcji karnych ma zasadnicze znaczenie dla ogólnoeuropejskiego podejścia do uregulowania sektora hazardu online oraz z tą myślą wzywa państwa członkowskie, by zagwarantowały zakaz nielegalnego manipulowania wynikami w celu uzyskania korzyści finansowych lub innych korzyści poprzez uznanie za przestępstwo każdego zagrożenia uczciwości rozgrywek sportowych, w tym związanego z zakładami bukmacherskimi; wzywa Komisję do podjęcia na szczeblu unijnym działań przeciwko nieuregulowanemu hazardowi online i do wsparcia walki z ustawianiem wyników zawodów sportowych;

57. dostrzega, że w niektórych państwach członkowskich wpływy z hazardu i loterii stanowią istotne źródło przychodów, które mogą zostać przeznaczane na wsparcie celów społecznych i dobroczynnych, dzieł kultury, sportu masowego oraz wyścigów konnych i hodowli koni; podkreśla ponadto znaczenie tego równoważonego wkładu oraz jego szczególnie rolę, którą należy uwzględnić w dyskusjach na szczeblu europejskim; potwierdza swoje stanowisko, że zakłady sportowe stanowią formę komercyjnego wykorzystywania zawodów sportowych; zaleca, w pełni szanując kompetencje państw członkowskich w tej sprawie, aby współzawodnictwo sportowe podlegało ochronie przed wszelkimi niedopuszczonymi formami komercyjnego wykorzystania, zwłaszcza przez uznanie prawa własności organizatorów wydarzeń sportowych, nie tylko w celu zapewnienia sprawiedliwego zwrotu nakładów z korzyścią dla sportu zawodowego i amatorskiego na wszystkich poziomach, lecz także jako sposób na wzmocnienie walki z oszustwami w sporcie, przede wszystkim ustawianiem wyników zawodów sportowych;

Wtorek, 10 września 2013 r.

58. wzywa do intensywniejszej współpracy na szczeblu europejskim, koordynowanej przez Komisję, w celu identyfikowania operatorów zakładów sportowych online zaangażowanych w nielegalną działalność, taką jak między innymi ustawianie wyników zawodów sportowych czy obstawianie zawodów juniorów z udziałem nieletnich, i zakazania im takiej działalności oraz oczekuje od branży hazardu online przestrzegania tego zakazu w drodze samoregulacji;
59. zachęca państwa członkowskie do rozważenia zakazu obstawiania wszelkich form pojedynczych wydarzeń, takich jak rzuty różne, rzuty wolne, wrzuty z autu i żółte kartki, gdyż okazało się, iż w przypadku tych wydarzeń nader łatwo o ustawianie wyników;
60. wzywa Komisję do wprowadzenia europejskiego systemu alarmowego dla organów regulujących zakłady sportowe w celu szybkiej wymiany informacji o wydarzeniach sportowych, w których może dojść lub doszło do ustawiania wyników;
61. z zadowoleniem przyjmuje ponadnarodowe projekty edukacyjne na rzecz zwalczania praktyki ustawiania wyników zawodów sportowych na szczeblu globalnym;
62. podkreśla, że sportowcy potrzebują skutecznych mechanizmów ochrony przed wpływami korupcyjnymi, w tym również zabezpieczających ich integralność moralną i fizyczną, odpowiednich warunków pracy, a także zabezpieczenia płac lub wynagrodzeń, a organizacje sportowe notorycznie niespełniające tych warunków w stosunku do sportowców powinny mieć zakaz udziału w zawodach sportowych różnych szczebli;
63. podkreśla, że zarzuty dotyczące ustawiania wyników zawodów sportowych są często rozstrzygane przed sądami powszechnymi i przez sportowy sąd arbitrażowy oraz że w przypadku obu tych procedur należy przestrzegać minimalnych międzynarodowych norm proceduralnych, określonych w art. 6 europejskiej konwencji praw człowieka;
64. wzywa do restrykcyjnej regulacji lub zakazu niebezpiecznych form hazardu po przeprowadzeniu oceny zagrożenia na szczeblu każdego państwa członkowskiego;

o

o o

65. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, a także rządóm i parlamentom państw członkowskich.
-